13/03/2024

Μητροπολίτης Πατρών: Σήμερα νομοθετείται η διαστροφή – Έκκληση για μετάνοια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Οι καιροί μας είναι εξόχως δύσκολοι, θα έλεγα αποκαλυπτικοί….Είμαστε όρθιοι ακόμη, διότι είναι φιλεύσπλαγχνος ο Δεσπότης και ακοίμητος είναι η πρεσβεία της Παναγίας Αυτού Μητρός και πάντων των Αγίων.

Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος στην εγκύκλιό του επί τη εισόδω εις την αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

*“Η Εκκλησία μας παρέχει και τα **σωτήρια φάρμακα**, τα οποία είναι τα ιερά και άγια Μυστήρια. Όπως ο πληγωμένος στον πόλεμο, αδελφοί μου, εισέρχεται στο Νοσοκομείο και λαμβάνει τα απαραίτητα φάρμακα και επιθήματα, για να θεραπεύσέι τις πληγές του, έτσι και ο λαβωμένος πνευματικός αγωνιστής, ευρίσκει την θεραπεία του μέσα στο **πνευματικό ιατρείο**, στην Εκκλησία δηλαδή και διά της **μετανοίας**, οδηγείται στο φρικτό και σωτήριο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, όπου γίνεται όμαιμος και σύσσωμος Ιησού Χριστού”*

, επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος.

“Οι καιροί μας είναι εξόχως δύσκολοι, θα έλεγα αποκαλυπτικοί. Για την εποχή μας και τον κόσμο μας ίσχυσε, δυστυχώς το: «Διέκυψεν ο Θεός επί τους υιούς των ανθρώπων του ιδείν ει έστι συνιών η εκζητών τον Θεόν. Πάντες εξέκλιναν, άμα ηχρειώθησαν, ουκ έστι ποιων αγαθόν, ουκ έστιν έως ενός» (Ψαλμ, 52,3-4). Βλέπετε, ότι ***πολεμείται και χλευάζεται η ηθική****, εμπαίζεται η αρετή,* ***νομοθετείται η διαστροφή,*** *καταλύεται η παράδοση, άλλαξε ρούν η «παιδεία», αποδομείται ο θεσμός της οικογενείας, αποποινικοποιείται η οποιαδήποτε μορφή σαρκολατρείας,* ***επαινείται ο σοδομισμός****, αποιεροποιήθηκαν ήδη τα πάντα. Όμως τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο, τον έχει ο Θεός, ο οποίος «πάντας ανθρώπους θέλει σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» (Τιμ. Α΄, Β’ 4) Μακροθυμεί και ελεεί κατά τα σπλάγχνα του ελέους και των απείρων Αυτού οικτιρμών. Είμαστε όρθιοι ακόμη, διότι είναι φιλεύσπλαγχνος ο Δεσπότης και ακοίμητος είναι η πρεσβεία της Παναγίας Αυτού Μητρός και πάντων των Αγίων”,* υπογράμμισε.

Παρακάτω ολόκληρη η εγκύκλιος:

Πρός

τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν

Παιδιά μου εὐλογημένα,

Μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ εἰσήλθαμε στό στάδιο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῆς κατανυκτικῆς καί ἁγίας περιόδου, ἡ ὁποία μᾶς ἑτοιμάζει πνευματικά, προκειμένου νά φθάσωμε νά προσκυνήσωμε τά ἅγια Πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν καί νά Τόν δοξάσωμε Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Τό στάδιο αὐτό ὀνομάζεται ἀπό τούς ἁγίους Πατέρας , στάδιον ἀρετῶν, γιατί μέσα σ’ αὐτό πραγματοποιοῦνται τά, τῶν ἀρετῶν, θεία παλαίσματα. Ὅπως στήν σωματική γυμνασία, ὑπάρχουν τά ἀπαραίτητα ἀγωνίσματα, ἔτσι καί στήν πνευματική, ἀγωνιστική προσπάθεια, ὑπάρχουν τά ἅγια παλαίσματα.

Ὁ κόπος τῶν ἀγώνων εἶναι μεγάλος, γιατί ὁ ἀντίπαλος εἶναι ἰσχυρός. Ὁ στόχος μας εἶναι ἡ ἁγιότητα καί ἡ προσπάθεια τοῦ ἀντικειμένου, εἶναι ἡ πνευματική μας καταστροφή καί ὁ αἰώνιος ὄλεθρος καί θάνατος.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προειδοποιεῖ, λέγοντας χαρακτηριστικά: «Οὐκ ἔστιν

ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις…(Ἐφεσ, 6,12)

Τά μέτωπα πού πρέπει νά ἀντιμετωπίσωμε εἶναι: α) Ὁ ἑαυτός μας, β) ὁ κόσμος τῆς ἁμαρτίας καί τῆς φθορᾶς καί γ) ὁ μισόκαλος διάβολος, ὁ ὁποῖος, «ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ» (Α΄ Πέτρ. Ε΄΄ 8).

Ἡ ὑπηρεσία τῶν κακῶν ἐπιθυμιῶν τοῦ ἑαυτοῦ μας, ὡδήγησε πάντοτε εἰς ἐπώδυνα ἀποτελέσματα. Εἶναι, βεβαίως, εὐκολος αὐτός ὁ δρόμος, ἀλλά ὁδηγεῖ εἰς ἀτραπούς σκότους καί δυστυχίας.

Ὁ κόσμος, ὅπως κατήντησε μεταπτωτικά, **προσφέρει πρόσκαιρες, ἐπίπλαστες χαρές καί φροῦδες ἐλπίδες**. Τά τοῦ κόσμου τερπνά καί ἡδέα, οἱ ψεύτικες δηλαδή ἀπολαύσεις καί ἡδονές, δέν ὁδηγοῦν στήν πραγματική εὐτυχία.

Ὁ τραγικός ποιητής θά γράψῃ:

«Καί μεῖς ἕνα πρωί, εἴχαμε κινήσει,

μιά χίμαιρα μᾶς εἶχε ἀποπλανήσει

μέ μάτια πού τά φλόγιζε ἡ χαρά,

ὅλοι γεροί καί ἀγέρωχοι σάν Κροῖσοι

μά τά μεσάνυχτα εἴχαμε γυρίσει,

μέ καταματωμένα τά φτερά…»

Ὁ ἐκπεσών τῆς ἄνω φωτοφορίας, πατήρ τοῦ σκότους καί τῆς γεένης, ὁ διάβολος δηλαδή, **ἐργάζεται νυχθημερόν**, μέ πλάνο καί πανοῦργο τρόπο, **γιά νά ὁδηγήσῃ στήν ἀπώλεια καί στήν κόλαση τούς ἀνθρώπους**, μέσα ἀπό τήν ποικιλώνυμη καί πολυώνυμη ἁμαρτία, τῆς ὁποίας «τά ὀψώνια ἐστί θάνατος», κατά τόν οὐρανοβάμονα Ἅγιον Ἀπόστολον, Παῦλον.

Εἰς αὐτόν τόν δύσκολον, ὡς ἀντιλαμβανόμεθα οἱ πάντες ἀγῶνα, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, ὡς φιλόστοργη μητέρα, μᾶς ἐνισχύει δίδοντάς μας τά ἀπαραίτητα ὅπλα καί ἐφόδια. Ὅπως στόν ἀγῶνα τόν κοσμικό, ὁ στρατιώτης ἐνδύεται τήν πανοπλίαν, ὥστε καί τόν ἑαυτόν του νά προφυλάξῃ, ἀλλά καί τόν ἐχθρό νά ἀντιμετωπίσῃ, ἔτσι καί στόν ἀγῶνα τόν πνευματικόν ἡ Ἐκκλησία μας, μᾶς νουθετεῖ καί μᾶς προτρέπει, νά ἐνδυθοῦμε τά ὅπλα τά πνευματικά.

«…Ὡς τεῖχος ἄρρηκτον κατέχοντες τήν Πίστιν, καί ὡς θώρακα τήν προσευχήν, καί

περικεφαλαίαν τήν ἐλεημοσύνην. ἀντί μαχαίρας τήν νηστείαν, ἣτις ἐκτέμνει ἀπό καρδίας πᾶσαν κακίαν...»

Καί πάλιν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, μᾶς διδάσκει: «Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός» (Ρωμ, ΙΓ', 12).

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς παρέχει καί τά σωτήρια φάρμακα, τά ὁποῖα εἶναι τά ἱερά καί ἅγια Μυστήρια. Ὅπως ὁ πληγωμένος στόν πόλεμο, ἀδελφοί μου, εἰσέρχεται στό Νοσοκομεῖο καί λαμβάνει τά ἀπαραίτητα φάρμακα καί ἐπιθήματα, γιά νά θεραπεύσῃ τίς πληγές του, ἔτσι καί ὁ λαβωμένος πνευματικός ἀγωνιστής, εὑρίσκει τήν θεραπεία του μέσα στό πνευματικό ἰατρεῖο, στήν Ἐκκλησία δηλαδή καί διά τῆς μετανοίας, ὁδηγεῖται στό φρικτό καί σωτήριο Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ὅπου γίνεται ὅμαιμος καί σύσσωμος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πλουσία εἶναι ἡ παροχή πνευματικῆς ἐνισχύσεως, καθ' ὅλην τήν διάρκεια τοῦ ἔτους, ἀπό τήν Ἐκκλησία μας, ἰδιαιτέρως ὅμως, κατά τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή, μέσα ἀπό τίς Ἱερές Ἀκολουθίες. Ἂς ἀξιοποιήσομε αὐτές τίς οὐράνιες καί λαμπρές εὐκαιρίες.

Ἀδελφοί μου καί παιδιά μου εὐλογημένα,

Σ' αὐτόν τόν ἀγῶνα, ὅσο δύσκολος καί ἂν εἶναι, δέν εἴμαστε μόνοι μας.

Συγκοιταζόμενος καί συνανιστάμενος, μαζί μας εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὁποῖος ὑπεσχέθη σέ κάθε ἀγωνιστή: « Οὐ μή σε ἀνῶ οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλείπω» (Ἑβρ, 13, 5)

Μαζί μας εἶναι καί ἡ Παναγία Μητέρα μας, ἡ παράκληση καί παρηγοριά μας, ἀλλά καί ὅλοι οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, τίς πρεσβεῖες τῶν ὁποίων, εὐκαίρως, ἀκαίρως, οἱ πάντες ἐπικαλούμεθα.

Ἀγαπητοί μου, οἱ καιροί μας εἶναι ἐξόχως δύσκολοι, θά ἔλεγα ἀποκαλυπτικοί. Γιά τήν ἐποχή μας καί τόν κόσμο μας ἴσχυσε, δυστυχῶς τό: «Διέκυψεν ὁ Θεός ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιὼν ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός» (Ψαλμ, 52,3-4)

Βλέπετε, ὅτι πολεμεῖται καί χλευάζεται ἡ ἠθική, ἐμπαίζεται ἡ ἀρετή, νομοθετεῖται ἡ διαστροφή, καταλύεται ἡ παράδοση, ἀλλαξε ροῦν ἡ «παιδεία», ἀποδομεῖται ὁ θεσμός τῆς οἰκογενείας, ἀποποινικοποιεῖται ἡ ὁποιαδήποτε μορφή σαρκολατρείας, ἐπαινεῖται ὁ σοδομισμός, ἀποϊεροποιήθηκαν ἤδη τά πάντα.

Ὅμως τόν πρῶτο καί τόν τελευταῖο λόγο, τόν ἔχει ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος «πάντας

ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Τιμ. Α΄, Β’ 4) Μακροθυμεῖ καί ἐλεεῖ κατά τά σπλάγχνα τοῦ ἐλέους καί τῶν ἀπείρων Αὐτοῦ οἰκτιρμῶν.

Εἴμαστε ὀρθιοι ἀκόμη, διότι εἶναι φιλεύσπλαγχνος ὁ Δεσπότης καί ἀκοίμητος εἶναι ἡ πρεσβεία τῆς Παναγίας Αὐτοῦ Μητρός καί πάντων τῶν Ἁγίων.

Ἄς σπεύσωμεν, λοιπόν, ἀδελφοί, ἐν μετανοίᾳ, νά προσπέσωμεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὥστε νά παραβλέψῃ τίς πολλές μας ἁμαρτίες καί τήν ἀποστασία μας, καί μή τύχωμεν τῆς φρικτῆς τιμωρίας τῆς γῆς καί τῶν ἀνθρώπων, Σοδόμων καί Γομόρων.

Εἴ τις εὐσεβής καί φιλόθεος, προσευχέσθω ὑπέρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καί σωτηρίας πάντων.

Σήμερα τό ἀπόγευμα καί ὥρα 6, στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, θά τελέσωμε τόν πρῶτο Κατανυκτικόν Ἑσπερινό τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τόν λεγόμενον καί Ἑσπερινόν τῆς συγγνώμης.

Σᾶς περιμένομε, ὅλους ἐκεῖ, στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου μας.

Τελειώνοντας εὐχομαι ἀπό βάθους ψυχῆς καί καρδίας, εὐλογημένον κατά πάντα τό στάδιον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Τίμιος καί σωτήριος νά ἀποβῇ ὁ πνευματικός ἀγῶνας. Ὑπομονήν, δύναμιν καί ἐπιστηριγμόν παρά Κυρίου νά λάβωμεν, γιά τά πνευματικά μας παλαίσματα καί τήν νικηφόρον ἔκβασιν τῶν κατά Θεόν ἀγώνων μας, νά ἐπιτύχωμεν.

Σᾶς ἀσπάζομαι ἐν Κυρίῳ.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν

Ο Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Τ Η Σ

† Ο Π Α Τ Ρ Ω Ν Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ